

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201715
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201715.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu : Akzent BigBoard, a.s., so sídlom v Bratislave, Ivanská cesta 2D, IČO : 44 540 957, právne zastúpený : Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom kancelárie v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO : 47 232 471, proti žalovanému : predseda Dopravného úradu, so sídlom v Bratislave, Ivanská cesta 4350/71, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 13. augusta 2014, č. 11159/2014/OLP-005, konajúc o odvolaní žalovaného a odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 04. februára 2016, č. k. 1S 220/2014-166, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky Krajského súdu v Bratislave zo 4. februára 2016, č. k. 1S 220/2014-166 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 04. februára 2016, č. k. 1S 220/2014-166 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie žalovaného správneho orgánu z 13. augusta 2014, č. 11159/2014/OLP-005 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým predseda Dopravného úradu (ďalej len „žalovaný správny orgán“) ako odvolací správny orgán rozhodol, tak, že rozhodnutie Dopravného úradu z 21. mája 2014, č. 07843/2014/NKŠOD-007 (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“) zmenil vo výrokovej časti tak, že na základe ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/ zákona č. 50/1976 Zb. územnom plánovaní a stavebnom poriadku

(stavebný zákon) bola účastníkovi konania - žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 500 eur a zároveň bol uznaný zodpovedným z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/ Stavebného zákona, ktorého sa dopustil, pretože v období od 31. marca 2014 do 15. mája 2014 užíval reklamné zariadenie bez predpísaného povolenia, pretože rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Ružinov zo 14. apríla 2008, č. SÚ/2008/5910-3/KAR-13 bola žiadateľovi MEGABOARD SLOVAKIA, s.r.o., predĺžená doba trvania stavby : „Reklamné zariadenie v tvare „V“ s rozmermi 8x5 m, umiestnené na parcele č. KN-C 15786/1 - zastavané plochy a nádvoría, o výmere 14 m², parcela evidovaná na LV č. XXXX, okres Bratislava II, obec Bratislava - Mestská časť Ružinov, v k. ú. A.“ do 30. novembra 2010, a teda stavba bola povolená ako dočasná, pričom po stanovenom termíne nebola odstránená a ani nebola predĺžená doba jej užívania, týmto svojim konaním žalobca porušil ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ Stavebného zákona a vrátil vec žalovanému správny orgán na ďalšie konanie. Krajský súd zaviazal žalovaný správny orgán k povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 70 eur za zaplatený súdny poplatok a 522,79 eur trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd poukázal na ustanovenia § 117 ods. 1 a § 120 ods. 1 Stavebného zákona, ďalej na ustanovenia § 48 ods. 1 písm. a/ bod 2 a § 28 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/, § 106 ods. 1 písm. e/ a § 140 Stavebného zákona a ustanovenia § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku a skonštatoval, že z citovaných ustanovení stavebného zákona vyplýva, že okrem všeobecného stavebného úradu, ktorým je obec, vykonávajú pôsobnosť na tomto úseku v zmysle § 120 ods. 1 stavebného zákona špeciálne stavebné úrady. Pre stavby nachádzajúce sa v územných obvodech letísk je špeciálnym stavebným úradom Dopravný úrad. V správnych konaniach, v ktorých je správnym orgánom špeciálny stavebný úrad, je všeobecný stavebný úrad dotknutým orgánom, ktorý v konaní reprezentuje ochranu územia obce a jej obyvateľov.

Špeciálne stavebné úrady vykonávajú svoju pôsobnosť v rámci vydávania stavebných povolení na presne definovaný okruh stavieb, pri povoľovaní ktorých sa vyžadujú osobitné znalosti stavebného úradu s cieľom zabezpečiť ochranu určitej špecifickej oblasti verejnej správy. Napríklad, pri stavbách dráh je špeciálnym stavebným úradom Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. V prípade stavieb letísk, stavieb v územných obvodech letísk a stavieb leteckých pozemných zariadení s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia je špeciálnym stavebným úradom Dopravný úrad, ktorý na základe odborných vedomostí dokáže lepšie posúdiť, či stavba v územnom obvode letiska neohrozí bezpečnosť civilného letectva, ako všeobecný stavebný úrad.

S ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo krajskému súdu posúdiť, či vo veci konal príslušný správny orgán, nakoľko okrem napadnutého rozhodnutia, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta podľa ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/ Stavebného zákona, pretože bez predpísaného povolenia užíval reklamné zariadenie, čím porušil ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ Stavebného zákona, existuje v tej istej veci aj protichodné rozhodnutie Mestskej časti Ružinov z 08. septembra 2014, č. SU/CS 12073/2014/5/KOP-76 o povolení tejto stavby.

Spornou medzi účastníkmi v danej veci bola otázka výkladu pojmu územný obvod letiska a to, či sa parcela č. 15786/1, na ktorej je umiestnené reklamné zariadenie žalobcu, nachádza v územnom obvode letiska, ako aj to, či bol územný obvod letiska legitímne vymedzený. Kým podľa žalobcu reklamné zariadenie nie je umiestnené v územnom obvode letiska a príslušný na konanie o jeho povolení bol stavebný úrad Mestská časť Ružinov, žalovaný správny orgán zastáva opačný názor, že toto reklamné zariadenie je umiestnené v územnom obvode letiska, ktorý bol vymedzený a rešpektovaný Mestskou časťou Ružinov, z čoho vyplýva, že Dopravný úrad mal konať ako špeciálny stavebný úrad.

Krajský súd poukázal na ustálený právny názor, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36).

Krajský súd v zhode s názorom žalovaného správneho orgánu považoval územný obvod letiska za právne neurčitý pojem. Ide o pojem používaný určitou právnou normou bez toho, aby bol legálne definovaný. Zákonodarca pri interpretácii právne neurčitých pojmov poskytuje správny orgánom určitú mieru voľnosti. Dôležitým korektívom pre určenie rozsahu neurčitých právnych pojmov je tiež rozhodovacia činnosť súdov, a to jednak prostredníctvom správneho súdnictva, ale aj v rámci kontroly realizovanej Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Aj napriek tomu, že pojem územný obvod letiska nie je v zákone vymedzený, možno ho chápať ako záujmový priestor (areál) letiska, ktorý spadá pri výstavbe letiskovej infraštruktúry a stavieb do právomoci špeciálneho stavebného úradu, ktorým je Dopravný úrad. Územný obvod letiska sa určuje už pri zriaďovaní letiska. Žiadateľ o výstavbu nového letiska najprv predkladá Dopravnému úradu žiadosť o posúdenie vhodnosti lokality navrhovanej na výstavbu letiska. Po úspešnom výbere plochy je žiadateľ povinný spracovať ďalšie materiály dôležité na posúdenie fyzikálnych charakteristík nového letiska, prevádzkových postupov a jeho vplyv na životné prostredie. Medzi referenčné materiály patria Stavebno-technické posúdenie letiska a Letovo-prevádzkové posúdenie letiska, pričom Stavebno-technické posúdenie letiska obsahuje textovú a grafickú časť. Súčasťou grafickej časti Stavebno-technického posúdenia letiska je aj definovanie územného obvodu letiska, a to predložením grafického vymedzenia hranice územného obvodu letiska.

Po vypracovaní Stavebno-technického posúdenia letiska a Letovo-prevádzkového posúdenia letiska je potrebné získať súhlas so zriadením letiska a medzinárodného kódu letiska. Podľa § 27 zákona o civilnom letectve je zriadenie civilného letiska možné len so súhlasom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Ministerstvo dopravy na základe oboch predložených materiálov posúdi zámer žiadateľa z hľadiska dopravnej politiky štátu.

Právna úprava nestanovuje požiadavku, aby bol územný obvod letiska určený vydaním územného rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že územný obvod letiska musí byť graficky vymedzený už pri zriaďovaní letiska a súhlas s jeho vymedzením dáva Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky.

Správne orgány sú oprávnené uskutočniť vlastné vysvetlenie právne neurčitých pojmov, avšak nimi uskutočnený výklad nesmie byť sporný. Výklad pojmu územný obvod letiska sa javil žalovanému správny orgán ako nesporný až do vydania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a protichodného rozhodnutia Mestskej časti Ružinov z 08. septembra 2014, č. SU/CS 12073/2014/5/KOP-76 o povolení reklamného zariadenia. V prípade, že zákon neupravuje presný postup pri určení, či určitá parcela patrí alebo nepatrí do územného obvodu letiska, bol krajský súd toho názoru, že túto otázku musí vyriešiť nadriadený správny orgán, nakoľko jej zodpovedanie je kľúčové pre určenie príslušnosti špeciálneho stavebného úradu na rozhodnutie v danej veci.

Žalobca si nemôže svojvoľne určovať, s ktorým správny orgánom bude konať. Na určenie príslušnosti správneho orgánu slúžia osobitné právne predpisy. Krajský súd však podotkol, že za spor o vecnú príslušnosť vychádzajúci zo sporu o vymedzenie územného obvodu letiska, nemôže niesť zodpovednosť žalobca ako subjekt práva.

Vecná príslušnosť správneho orgánu stanovuje, ktorý správny orgán je príslušný konať a rozhodovať v rámci prvostupňového správneho konania. Vecná príslušnosť zakladá právny vzťah správneho orgánu ako orgánu povolaneho vybaviť vec určitého druhu. Vzhľadom na rozmanitosť vecí, o ktorých sa koná v rámci správneho konania, nemožno určiť vecnú príslušnosť správnych orgánov priamo v správnom poriadku. Takúto príslušnosť upravujú osobitné hmotnoprávne alebo procesnoprávne predpisy, na ktoré správny poriadok odkazuje, ak by on sám neurčil, kto je vecne príslušný konať. Nedodržaním podmienok vecnej príslušnosti dochádza k najzávažnejším procesným pochybeniam, ktoré môžu mať za následok zrušenie už vydaného rozhodnutia z dôvodu jeho nezákonnosti, alebo pri absolútnom nedostatku vecnej príslušnosti absolútnu neplatnosť takéhoto rozhodnutia. Konať vo veci znamená, že

správny orgán uskutočňuje celé správne konanie a vydáva svoje rozhodnutie v prospech alebo neprospech účastníka správneho konania.

Na zodpovedanie otázky o vecnej príslušnosti na konanie v danej veci je nevyhnutné zistiť, či parcela č. 15786/1 patrí do územného obvodu letiska. Vzhľadom na to, že Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky dáva súhlas s grafickým vymedzením územného obvodu letiska, môže mať vedomosť o tom, či určitá parcela patrí do tohto obvodu alebo nie a tiež môže disponovať materiálom preukazujúcim túto skutočnosť.

Aj napriek tomu, že žalovanému správne nemožno vyčítať nezákonnosť v jeho postupe, dopustil sa pochybenia, keď v roku 2005, kedy Mestská časť Ružinov rozhodnutím zo 14. novembra 2005, č. RSP/2005/15930-6/KAR-84 vydala právne predchodcovi žalobcu stavebné povolenie, nenamietal, že v danej veci nie je len dotknutým orgánom, ale je vecne príslušný konať ako špeciálny stavebný úrad. Žalovaný správny orgán si tiež mal uplatniť svoju právomoc v roku 2011, kedy ho Mestská časť Ružinov oslovila ako dotknutý orgán a požadovala od neho stanovisko. Mal byť aktívny a mal sa domáhať príslušnosti na konanie vo veci a rovnako mohol začať ex offo sankčné konanie vo veci správneho deliktu žalobcu.

Krajský súd tiež poukázal na pochybenie Mestskej časti Ružinov, ktorá listom z 10. decembra 2013, č. SU/CS 7380/2013/4/ZST postúpila žalovanému správne orgánu spisový materiál na vybavenie z dôvodu vecnej príslušnosti. Nie je možné akceptovať, že Mestská časť Ružinov najprv postúpi vec na vybavenie žalovanému správne orgánu a následne koná vo veci žiadosti žalobcu z 10. februára 2014 a rozhodnutím z 08. septembra 2014, č. SU/CS 12073/2014/KOP-76 mu povolí reklamné zariadenie. Mala upovedomiť žalovaný správny orgán, že neuznáva jeho príslušnosť na konanie a rozhodovanie vo veci vydania povolenia žalobcovi.

Krajský súd konštatoval, že dodatočné povolenie stavby reklamného zariadenia nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, rovnako nie je sporné vlastníctvo pozemku, na ktorom je umiestnená stavba, nakoľko tento je vo vlastníctve Letiska M. R. Štefánika a žalobca ho užíva z titulu nájomnej zmluvy. Tak ako stavebný úrad Mestská časť Ružinov, rovnako aj žalovaný správny orgán, rozhoduje vo veci žiadosti žalobcu podľa Stavebného zákona a vzhľadom na neexistenciu sporných skutočností, by po predložení požadovaných dokladov a zaplatení správneho poplatku, oba správne orgány povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia žalobcovi vydali. Dôvodom zrušenia rozhodnutí je absurdná situácia spočívajúca v tom, že žalobca má vo veci žiadosti o dodatočné povolenie reklamného zariadenia dve protichodné rozhodnutia správnych orgánov na tej istej úrovni, a to rozhodnutie Mestskej časti Ružinov o jej povolení a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu o jej odstránení.

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd po preskúmaní veci k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu je potrebné zrušiť podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátiť žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný právnym názorom vysloveným súdom v tomto rozsudku. Úlohou žalovaného správneho orgánu v ďalšom konaní bude obrátiť sa na nadriadený správny orgán, ktorým je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, s otázkou, či sporná parcela patrí do územného obvodu letiska alebo nie. Po jej zodpovedaní bude možné určiť vecnú príslušnosť na rozhodovanie o žiadosti žalobcu o umiestnenie reklamného zariadenia.

Žalovaný správny orgán bude môcť v ďalšom konaní zohľadniť aj závery súdu vo veci žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Mestskej časti Ružinov z 08. septembra 2014, č. SU/CS 12073/2014/5/KOP-76 o povolení reklamného zariadenia žalobcovi, vedenej pod sp. zn. 6S 208/2015. Žalobu podala Okresná prokuratúra Bratislava II po tom, čo Okresný úrad Bratislava rozhodnutím z 10. júna 2015, č. OU-BA-OVBP2-2015/44847/KVJ nevyhovel jej protestu a rozhodnutie Mestskej časti Ružinov z 08. septembra 2015 ponechal v platnosti.

II.

Odvolaie žalobcu a žalovaného správneho orgánu

Žalobca podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 04. februára 2016, č. k. 1S 220/2014-166 odvolanie (ďalej len „odvolanie žalobcu“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konanie zastavil.

V podanom odvolaní žalobca uviedol, že rozhodnutie napáda v celom rozsahu z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa žalobcu mal krajský súd rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania - zodpovedať na otázku, či vo veci konal príslušný správny orgán. Ak mal súd za to, že žalovaný správny orgán uniesol dôkazné bremeno, mal krajský súd žalobu zamietnuť. Naopak, mal zrušiť rozhodnutie správnych orgánov a konanie zastaviť. Rozhodnutím krajského súdu však naďalej pretrváva stav neistoty. Pokiaľ by krajský súd mal za to, že pre rozhodnutie vo veci je nevyhnutné vykonať aj iné dôkazy, mal tak urobiť v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 posledná veta Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd však tak nepostupoval, a žalobca má za to, že krajský súd mal skutkový stav veci za dostatočne preukázaný, a podľa žalobcu mu preto nič nebránilo vo veci rozhodnúť.

Podľa žalobcu, ak žalovaný správny orgán v konaní nepreukázal svoju vecnú príslušnosť, jeho rozhodnutie je potrebné považovať za ničotné a takéto rozhodnutie bolo potrebné zrušiť spolu s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu a v súlade s ustanovením § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastaviť, keďže rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený. Podľa žalobcu, keďže žalovaný správny orgán v konaní nepreukázal svoju vecnú príslušnosť, mal krajský súd rozhodnutie žalovaného správneho orgánu považovať za ničotný správny akt takéto rozhodnutie spolu s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu zrušiť v súlade s ustanovením § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a konanie zastaviť.

Ďalej podľa žalobcu je pojem územný obvod letiska potrebné považovať za pojem exaktný, t. j. nevyhnutne musí ísť o presne ohraničenú časť zemskeho povrchu, ktorú je celkom dobre možné stanoviť na základe určitých konkrétnych kritérií. Takýto zákonný pojem teda podľa názoru žalobcu už zo svojej podstaty nedáva priestor pre jeho autonómny výklad správnym orgánom. Dôsledkom absencie zákonnej definície pojmu územný obvod letiska, resp. jednoznačného spôsobu jeho určenia je nepredvídateľnosť a takýto nedostatok právnej normy nie je možné odstrániť ani aplikačnou praxou a interpretáciou právnej normy žalovaným správnym orgánom.

Ďalej žalobca uviedol, že nemôže dôjsť k situácii, aby si pojem územný obvod letiska svojvoľne vykladal príslušný správny orgán a na základe bližšie neurčených a nepredvídateľných kritérií stanovoval akýmisi dohodami alebo určovaním, ktoré konkrétne územie patrí, resp. nepatrí do jeho pôsobnosti. Naviac, žalovaný správny orgán do dnešného dňa nepredložil v konaní dohodu, resp. právny akt určenia, ktorým malo dôjsť vymedzeniu predmetného územného obvodu letiska, a teda neuniesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia o určení územného obvodu letiska. Žalobca zdôraznil, že do pôsobnosti žalovaného správneho orgánu nepatrí rozhodovanie o rozdelení kompetencií príslušných stavebných úradov, pričom štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa žalobcu, v rozhodnutí krajského súdu opísaný postup určovania územného obvodu, nie je v súlade so zákonom, nakoľko do pôsobnosti žalovaného správneho orgánu ani Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky nepatrí určovanie územného obvodu letiska pri jeho zriaďovaní. Tiež záver krajského súdu o tom, že územný obvod letiska musí byť graficky vymedzený už pri zriaďovaní letiska a súhlas s jeho vymedzením dáva Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky nemá oporu v právnych predpisoch. Pokiaľ krajský súd na vzniknutý skutkový stav aplikoval právne predpisy upravujúce postup určovania územného obvodu letiska, žalobcovi nie je zrejmé, z akých právnych

predpisov vychádzal, resp. aké právne predpisy vykladal.

Ďalej krajský súd podľa žalobcu uviedol, že vlastníctvo k pozemkom, na ktorom je umiestnená stavba, nie je sporné, keďže sporný pozemok je vo vlastníctve Letiska M. R. Štefánika. Uvedené skutkové zistenie súdu je nesprávne, nakoľko z výpisu z listu vlastníctva vyplýva, že sporný pozemok je vo vlastníctve obchodnej spoločnosti s ručeným obmedzeným: United Capital Group, s.r.o.. Súčasne krajský súd vychádzal podľa žalobcu z predpokladov, ktoré neboli v konaní preukázané a sú hypotetické - správne orgány - všeobecný stavebný úrad Mestská časť Ružinov a špeciálny stavebný úrad - Dopravný úrad, by po predložení požadovaných dokladov a zaplatení správneho poplatku, povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia žalobcovi vydali.

Žalovaný správny orgán podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 04. februára 2016, č. k. 1S 220/2014-166 odvolanie (ďalej len „odvolanie žalovaného správneho orgánu“), v ktorom sa domáhal aby odvolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že ho zaviazá vyriešiť otázku príslušnosti žalovaného správneho orgánu, alebo aby rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že príslušnosť ako aj rozhodnutie žalovaného správneho orgánu potvrdí a náhradu trov žalobcovi neprizná.

Žalovaný správny orgán v podanom odvolaní uviedol, že napáda použitie ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, na základe ktorého krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu. Krajský súd nezistil, že žalovaný správny orgán nebol príslušný na konanie, dokonca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sám konštatoval, že žalovanému správne orgánu nemožno vyčítať nezákonnosť v jeho postupe, čo zahŕňa aj samotné vydanie rozhodnutí, t. j. krajský súd nezistil vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí. Nepríslušnosť je vadou, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, ale v rámci súdneho konania nebola nepríslušnosť žalovaného správneho orgánu preukázaná, len namietaná. Podľa žalovaného správneho orgánu mal súd vyriešiť spornú otázku príslušnosti a až následne, v prípade, ak by zistil nepríslušnosť žalovaného správneho orgánu, mohol použiť predmetné ustanovenie a zrušiť rozhodnutie žalovaného správneho orgánu.

Ďalej žalovaný správny orgán uviedol, že územný obvod letiska je právne neurčitý pojem, bez legálnej definície, preto žalovaný správny orgán zastáva názor, že si bol oprávnený urobiť správnu úvahu.

III.

Vyjadrenia k odvolaniam

K odvolaniu žalovaného správneho orgánu sa žalobca vyjadril listom zo 14. apríla 2016, zotrval na svojich argumentoch a navrhol odvolaciemu súdu aby rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konanie zastaví.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného správneho orgánu uviedol, že z jeho pohľadu vo veci jednoznačne vznikol pozitívny kompetenčný konflikt, ktorý nebol do dnešného dňa vyriešený. O existencii kompetenčného konfliktu mal podľa žalobcu žalovaný správny orgán vedomosť už minimálne v roku 2012. Vo veci v roku 2012 podľa žalobcu ostal žalovaný správny orgán nečinný. Odôvodnenie jeho nečinnosti uvedené v odvolaní žalovaného správneho orgánu je podľa žalobcu nepochopiteľné a celkom účelové.

Ani v roku 2014 žalovaný správny orgán nevykonával žiadne kroky k tomu, aby odstránil kompetenčný konflikt, ktorý medzi správnymi orgánmi opätovne vznikol, hoci žalovaný správny orgán mal o ňom vedomosť, keď ho na túto skutočnosť upozornil samotný žalobca v rozklade proti rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu. Prekvapivé je preto tvrdenie žalovaného správneho orgánu, že vzniknutú situáciu nezapríčinil a nezostal nečinný.

Výsledkom vyššie opísaného postupu napokon žalovaný správny orgán udelil žalobcovi pokutu, a to z dôvodu, že žalobca nekonal so žalovaným správnym orgánom, hoci žalobca vo veci konal s už iným správnym orgánom, ktorý v predmetnej veci aj rozhodol. Uvedená situácia je, ako správne uviedol krajský súd, z pohľadu žalobcu absurdná.

Žalobca teda súhlasí s názorom žalovaného správneho orgánu, že krajský súd mal vo veci konať a rozhodnúť sporné otázky, vyhodnotiť dôkazy predložené žalovaným správnym orgánom, z ktorých žalovaný správny orgán odvodzoval svoju príslušnosť. Keďže žalovaný správny orgán svoju príslušnosť v konaní nepreukázal, podľa názoru žalobcu mal krajský súd žalobe vyhovieť a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu zrušiť a konanie zastaviť.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril listom z 25. apríla 2016 žalovaný správny orgán a zotrval na svojich argumentoch.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení ustanovením s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného správneho orgánu a v odvolaní žalobcu podľa ustanovenia § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného správneho orgánu a odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho

súdnicтва nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Predmetom konania na odvolacom súde je preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu z 13. augusta 2014, č. 11159/2014/OLP-005, ktorým predseda Dopravného úradu ako odvolací správny orgán rozhodol, tak, že rozhodnutie Dopravného úradu z 21. mája 2014, č. 07843/2014/NKŠOD-007 zmenil vo výrokovej časti tak, že na základe ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/ zákona č. 50/1976 Zb. územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) bola účastníkovi konania - žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 500 eur a zároveň bol uznaný zodpovedným z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/ Stavebného zákona, ktorého sa dopustil, pretože v období od 31. marca 2014 do 15. mája 2014 užíval reklamné zariadenie bez predpísaného povolenia, pretože rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Ružinov zo 14. apríla 2008, č. SÚ/2008/5910-3/KAR-13 bola žiadateľovi MEGABOARD SLOVAKIA, s.r.o., predĺžená doba trvania stavby : „Reklamné zariadenie v tvare „V“ s rozmermi 8x5 m, umiestnené na parcele č. KN-C 15786/1 - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 14 m2, parcela evidovaná na LV č. XXXX, okres Bratislava II, obec Bratislava - Mestská časť Ružinov, v k. ú. A.“ do 30. novembra 2010, a teda stavba bola povolená ako dočasná, pričom po stanovenom termíne nebola odstránená a ani nebola predĺžená doba jej užívania, týmto svojim konaním žalobca porušil ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ Stavebného zákona.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania žalovaného správneho orgánu a odvolania žalobcu, po preskúmaní rozhodnutia krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 1 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia. Preto sa s ním odvolací súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu k námietkam žalovaného správneho orgánu a žalobcu uvedených v podaných odvolaniach dopĺňa nasledovné.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnicтва nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnicтва (§ 250i ods. 1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Ak žalobca a žalovaný správny orgán namietajú (a z tejto skutočnosti vyvodzujú aj ďalšie argumenty uvádzané v odvolaní žalobcu a odvolaní žalovaného správneho orgánu), že krajský súd mal rozhodnúť či prvoinštančný správny orgán - Dopravný úrad bol vecne príslušný v prejednávanej veci rozhodnúť ako špeciálny stavebný úrad, odvolací súd uvádza, že správne krajský súd skonštatoval, že dôvodom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a prvoinštančného správneho orgánu je absurdná situácia spočívajúca v tom, že žalobca má vo veci žiadosti o dodatočné povolenie reklamného zariadenia dve protichodné rozhodnutia správnych orgánov na tej istej úrovni a to rozhodnutie Mestskej časti

Ružinov o jej povolení a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu o jej odstránení, a preto bol daný dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a prvoinštančného správneho orgánu podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, keď v konaní správnych orgánov bola zistená také vada, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť správneho rozhodnutia.

Naviac, z pripojeného administratívneho ani predloženého súdneho spisu, bez ďalšieho nemožno určiť, či žalovaný správny orgán ako špeciálny stavebný úrad mal danú vecnú príslušnosť na rozhodnutie prejednávanej veci. Nemohol preto krajský súd postupovať podľa ustanovenia § 250 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, a nemôže preto ani odvolací súd zmeniť rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu a zastaví konanie (ak by vyhovel odvolaniu žalobcu) alebo zmeniť rozhodnutie krajského súdu tak, že zamietne žalobu (ak by vyhovel odvolaniu žalovaného správneho orgánu). Za tohto stavu prejednávanej veci by preto bolo predčasné, aby odvolací súd zaujímal stanovisko aj k ďalším námietkam odvolania žalobcu a odvolania žalovaného správneho orgánu.

Krajský súd jasným a zrozumiteľným spôsobom správne vysvetlil v čom pochybil žalovaný správny orgán a prvoinštančný správny orgán v správnom konaní a s uvedeným právnym názorom sa stotožňuje aj odvolací súd. Napokon odvolací súd dodáva, že žalovaný správny orgán ani žalobca v podaných odvolaniach neuviedli také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozhodnutia krajského súdu, ani také právne relevantné námietky. Odvolací súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Odvolací súd sa preto stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje.

Napokon odvolací súd dáva účastníkom konania do pozornosti, že môžu eventuálne využiť ustanovenie § 412 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok a podať kompetenčnú žalobu. Účelom konania o kompetenčných žalobách je zabezpečiť, aby vo veci rozhodoval vždy na to oprávnený orgán verejnej správy. Kompetenčný konflikt sa môže týkať nielen prebiehajúceho, ale aj ešte nezačatého administratívneho konania.

Odvolací súd preto nevyhovel odvolaniu žalobcu a odvolaniu žalovaného správneho orgánu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 04. februára 2016, č. k. 1S 220/2014-166 ako vecne správny podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s ustanovením § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Žalovaný správny orgán v konaní úspech tiež nemal, naviac správneho orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.